

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/2220

ze dne 23. prosince 2020,

kterým se stanoví určitá přechodná ustanovení o podpoře z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) v letech 2021 a 2022 a kterým se mění nařízení (EU) č. 1305/2013, (EU) č. 1306/2013 a (EU) č. 1307/2013, pokud jde o jejich zdroje a použití v letech 2021 a 2022, a kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o zdroje a rozdělení takové podpory v letech 2021 a 2022

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem legislativních návrhů Komise týkajících se společné zemědělské politiky (dále jen „SZP“) po roce 2020 je vytvořit silný rámec Unie, který je nezbytný k zajištění toho, že SZP zůstane společnou politikou s rovnými podmínkami pro všechny a zároveň svěří členským státům větší odpovědnost, pokud jde o způsob, jakým budou plnit cíle a dosahovat stanovených záměrů. Členské státy proto mají vypracovat strategické plány SZP a po jejich schválení Komisí je provádět.
- (2) Legislativní postup v souvislosti s legislativními návrhy Komise týkajícími se SZP po roce 2020 nebyl dokončen včas tak, aby členské státy a Komise mohly připravit všechny prvky nezbytné k uplatňování nového právního rámce a strategických plánů SZP od 1. ledna 2021, jak původně Komise navrhovala. Toto zpoždění vyvolalo u zemědělců v Unii a v celém odvětví zemědělství Unie nejistotu a vedlo ke vzniku rizik. S cílem zmírnit tuto nejistotu a zachovat životaschopnost venkovských oblastí a regionů a přispět k udržitelnosti životního prostředí by toto nařízení mělo zajistit pokračující uplatňování pravidel stávajícího rámce SZP platného pro období 2014–2020 („stávající rámec SZP“) a nepřerušené poskytování plateb ve prospěch zemědělců a jiných příjemců, a tím zajistit předvídatelnost a stabilitu během přechodného období v letech 2021 a 2022 (dále jen „přechodné období“), a to až do dne použitelnosti nového právního rámce na období od 1. ledna 2023 (dále jen „nový právní rámec“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 14.7.2020, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 1.4.2020, s. 1.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2020 (zatím nezveřejněn v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. prosince 2020.

- (3) Vzhledem k tomu, že legislativní postup v souvislosti s legislativními návrhy Komise týkajícími se SZP po roce 2020 je stále ještě třeba dokončit a členské státy stále ještě musejí vypracovat strategické plány SZP a je třeba, aby byly konzultovány zúčastněné strany, měl by se stávající rámec SZP i nadále uplatňovat po dobu dalších dvou let. Cílem přechodného období je usnadnit příjemcům hladký přechod na nové programové období a umožnit, aby bylo zohledněno sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu (dále jen „Zelená dohoda“).
- (4) S cílem zajistit, aby zemědělcům a jiným příjemcům mohla být v letech 2021 a 2022 poskytována podpora z Evropského zemědělského záručního fondu (dále jen „EZZF“) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (dále jen „EZFRV“), by Unie měla tuto podporu nadále poskytovat během přechodného období za podmínek stanovených ve stávajícím rámci SZP. Stávající rámec SZP je stanoven zejména v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽⁴⁾, (EU) č. 1305/2013 ⁽⁵⁾, (EU) č. 1306/2013 ⁽⁶⁾, (EU) č. 1307/2013 ⁽⁷⁾ a (EU) č. 1308/2013 ⁽⁸⁾.
- (5) Toto nařízení by mělo členským státům poskytnout dostatek času k vypracování příslušných strategických plánů SZP a usnadnit vytvoření administrativních struktur nezbytných k úspěšnému provedení nového právního rámce zejména tím, že umožní posílení technické pomoci. Všechny strategické plány SZP by měly být připraveny tak, aby mohly vstoupit v platnost po skončení přechodného období, aby tak bylo možné pro odvětví zemědělství zajistit velmi potřebnou stabilitu a jistotu.
- (6) Vzhledem k tomu, že během přechodného období by Unie měla podporovat rozvoj venkova i nadále, členské státy by měly mít možnost financovat své prodloužené programy rozvoje venkova z odpovídajících rozpočtových prostředků přidělených na roky 2021 a 2022. Cílem prodloužených programů by mělo být zajištění zachování přinejmenším stejného celkového podílu příspěvku z EZFRV, který je vyhrazen pro opatření uvedená v čl. 59 odst. 6 nařízení (EU) č. 1305/2013, v souladu s novými ambicemi uvedenými v Zelené dohodě.
- (7) Nařízení (EU) č. 1303/2013 stanoví společná pravidla použitelná na EZFRV a na další fondy, jejichž fungování se řídí společným rámcem. Uvedené nařízení by se mělo i nadále vztahovat na programy podporované z EZFRV v programovém období 2014–2020 a v programových letech 2021 a 2022.
- (8) Lhůty stanovené v nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zprávy o provádění, výroční přezkumná jednání, následná hodnocení a souhrnné zprávy, způsobilost výdajů a zrušení závazků, jakož i rozpočtové závazky, jsou omezeny na programové období 2014–2020. Tyto lhůty by měly být upraveny tak, aby se zohlednila prodloužená doba trvání, během níž by programy související s podporou z EZFRV měly být prováděny.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (9) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1310/2013⁽⁹⁾ a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014⁽¹⁰⁾ stanoví, že výdaje na některé dlouhodobé závazky přijaté podle některých nařízení, kterými se poskytovala podpora pro rozvoj venkova předtím, než bylo použitelné nařízení (EU) č. 1305/2013, by měly být za určitých podmínek v programovém období 2014–2020 nadále hrazeny z EZFRV. Tyto výdaje by rovněž měly být nadále způsobilé po dobu trvání příslušného právního závazku za stejných podmínek i v programových letech 2021 a 2022. V zájmu právní srozumitelnosti a jistoty je třeba rovněž upřesnit, že právní závazky přijaté na základě dřívějších opatření, která odpovídají opatřením nařízení (EU) č. 1305/2013, na něž se vztahuje integrovaný administrativní a kontrolní systém, by měly uvedenému integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému podléhat a že platby související s uvedenými právními závazky by měly být provedeny v období od 1. prosince do 30. června následujícího kalendářního roku.
- (10) EZFRV by mělo být umožněno podporovat náklady na činnosti budování kapacit a přípravné činnosti na podporu vypracování a budoucího provádění strategií komunitně vedeného místního rozvoje podle nového právního rámce.
- (11) V souvislosti s přiznáním platebních nároků nebo jejich přepočtem v případě členských států, které si ponechaly stávající nároky podle nařízení (EU) č. 1307/2013, se v roce 2015 některé členské státy dopustily chyb při stanovení počtu nebo hodnoty platebních nároků. Mnohé z těchto chyb, i když se vyskytly v souvislosti s jedním zemědělcem, ovlivňují hodnotu platebních nároků pro všechny zemědělce a všechny roky. Některé členské státy se dopustily chyb i po roce 2015, a to při přiznávání nároků z rezervy, například při výpočtu průměrné hodnoty. Na takové nedodržení pravidel se obvykle vztahuje finanční oprava, dokud dotčený členský stát nepřijme nápravná opatření. S ohledem na čas, který od prvního přiznání nároků uplynul, a na úsilí vynaložené členskými státy v souvislosti se stanovením, a případně s opravou nároků, jakož i v zájmu právní jistoty je třeba považovat počet a hodnotu platebních nároků s účinkem od určitého data za legální a správné.
- (12) Podle čl. 24 odst. 6 nařízení (EU) č. 1307/2013 měly členské státy možnost rozhodnout, že pro účely stanovení počtu platebních nároků použijí redukční koeficient na způsobilé hektary, které představují trvalé travní porosty nacházející se v oblastech s nepříznivými klimatickými podmínkami. Alpské pastviny jsou často spravovány kolektivně, a proto jsou oblasti přidělovány ročně, čímž pro zemědělce v dotčených členských státech vzniká značná míra nejistoty. Ukázalo se, že provádění tohoto systému je obzvláště složité, zejména pokud jde o přesné vymezení dotčených oblastí. Jelikož hodnota platebních nároků v oblastech, kde redukční koeficient není uplatňován, závisí na součtu platebních nároků v určených oblastech, uvedená nejistota se následně dotýká všech zemědělců v dotčených členských státech. V zájmu stabilizace systému používaného v těchto členských státech v současné době a zajištění právní jistoty pro všechny zemědělce v dotčených členských státech co nejdříve by dotčeným členským státům mělo být umožněno mít za to, že hodnota a počet všech nároků přiznaných všem zemědělcům před 1. lednem 2020 je legální a řádná. Hodnotou takových platebních nároků by měla být hodnota stanovená na kalendářní rok 2019 platná ke dni 31. prosince 2019, aniž by tím byly dotčeny možnosti prostředků právní nápravy, jež mohou využít jednotliví příjemci.
- (13) Potvrzení platebních nároků však není výjimkou z odpovědnosti členských států v rámci sdíleného řízení EZZF, která spočívá v zajištění ochrany rozpočtu Unie před neoprávněnými výdaji. Potvrzením platebních nároků přiznaných zemědělcům před 1. lednem 2021, nebo v případě uplatnění odchylky před 1. lednem 2020, by proto

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1310/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví některá přechodná ustanovení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013, pokud jde o zdroje a jejich rozdělení v roce 2014, a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 73/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013, č. 1306/2013 a č. 1308/2013, pokud jde o jejich použití v roce 2014 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 865).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňují některá ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a kterým se zavádějí přechodná ustanovení (Úř. věst. L 227, 31.7.2014, s. 1.)

neměla být dotčena pravomoc Komise přijímat rozhodnutí uvedená v článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013, pokud jde o neoprávněné platby, které byly poskytnuty za jakýkoli kalendářní rok až do roku 2020 včetně, nebo v případě uplatnění odchylky až do roku 2019 včetně, a které jsou výsledkem chybného stanovení počtu nebo hodnoty uvedených platebních nároků.

- (14) Vzhledem k tomu, že dosud nebyl přijat nový právní rámec pro SZP, je třeba vyjasnit, že v novém právním rámci by měla být stanovena přechodná ustanovení upravující přechod od stávajících režimů podpory udělovaných na víceletém základě na nový právní rámec.
- (15) S cílem zabránit tomu, aby byly do strategických plánů SZP ve významné míře přenášeny závazky ze stávajícího programového období pro rozvoj venkova, je třeba obecně omezit dobu trvání nových víceletých závazků v agroenvironmentálně-klimatické oblasti, v oblasti ekologického zemědělství a v oblasti dobrých životních podmínek zvířat na období nejvýše tří let. Od roku 2022 by prodloužení stávajících závazků mělo být omezeno na jeden rok.
- (16) V čl. 31 odst. 5 nařízení (EU) č. 1305/2013 byla stanovena přechodná ustanovení s cílem usnadnit postupné ukončování plateb v oblastech, které by vzhledem k uplatňování nových kritérií pro vymezení již nebyly považovány za oblasti s přírodními omezeními. Takové platby měly být vypláceny až do roku 2020 a po dobu nejvýše čtyř let. Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2393⁽¹¹⁾ původní lhůtu pro nové vymezení těchto oblastí prodloužilo do roku 2019. V případě zemědělců v členských státech, které vymezení provedly v roce 2018 a 2019, by postupné ukončování plateb nemohlo dosáhnout maxima čtyř let. Aby bylo možné pokračovat v postupném ukončování plateb, měly by členské státy mít možnost je v příslušných případech vyplácet nadále i v letech 2021 a 2022. V zájmu zajištění přiměřené výše plateb na hektar v souladu s čl. 31 odst. 5 nařízení (EU) č. 1305/2013 by výše plateb v letech 2021 a 2022 měla být stanovena na 25 EUR na hektar.
- (17) Vzhledem k tomu, že zemědělci jsou v důsledku změny klimatu a zvýšeného kolísání cen vystaveni zvětšujícím se ekonomickým a environmentálním rizikům, stanoví nařízení (EU) č. 1305/2013 opatření k řízení rizik, které má zemědělcům pomoci při jejich řešení. Součástí tohoto opatření jsou finanční příspěvky do vzájemných fondů a nástroj ke stabilizaci příjmu. Pro poskytování podpory v rámci tohoto opatření byly stanoveny zvláštní podmínky s cílem zajistit, aby se zemědělcům v celé Unii dostalo rovného zacházení, nebyla narušena hospodářská soutěž a aby byly dodržovány mezinárodní závazky Unie. V zájmu dalšího prosazování využívání tohoto opatření u zemědělců ve všech odvětvích by členské státy měly mít možnost snížit prahovou hodnotu ve výši 30 %, která aktivuje kompenzaci zemědělců v důsledku poklesu jejich produkce nebo příjmů, použitelnou v rámci příslušného nástroje, avšak tato hodnota nesmí klesnout pod 20 %.
- (18) Zemědělci a venkovské podniky byly důsledky rozšíření onemocnění COVID-19 postíženy způsobem, jenž nemá obdoby. Prodloužení rozsáhlých omezení pohybu zavedená v členských státech, jakož i povinné uzavírání obchodů, venkovních trhů, restaurací a dalších pohostinských zařízení, vedla k hospodářskému narušení v odvětví zemědělství a ve venkovských komunitách a způsobila zemědělcům a malým podnikům působícím v oblasti zpracování, uvádění na trh nebo vývoje zemědělských produktů problémy v oblasti likvidity a peněžních toků. Za účelem reakce na dopad krize vyplývající z rozšíření onemocnění COVID-19 by doba trvání opatření uvedeného v článku 39b nařízení (EU) č. 1305/2013 měla být prodloužena s cílem řešit stávající problémy s likviditou, které ohrožují kontinuitu zemědělských činností a malých podniků působících v oblasti zpracování, uvádění na trh nebo vývoje zemědělských produktů. Podpora uvedeného opatření by měla být financována do výše 2 % z prostředků EZFRV přidělených členským státům v programovém období 2014–2020.

⁽¹¹⁾ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2393 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), (EU) č. 1306/2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky, (EU) č. 1307/2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky, (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty, a (EU) č. 652/2014, kterým se stanoví pravidla pro řízení výdajů v oblasti potravinového řetězce, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a zdraví rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin (Úř. věst. L 350, 29.12.2017, s. 15).

- (19) S cílem předejít tomu, že prostředky pro komunitně vedený místní rozvoj v programových letech 2021 a 2022 zůstanou nevyužity, by členské státy, které využívají možnosti převést do oblastí rozvoje venkova částky z přímých plateb, měly mít možnost uplatnit minimální podíl prostředků přidělených na komunitně vedený místní rozvoj ve výši 5 %, a v případě Chorvatska 2,5 %, pouze na příspěvek z EZFRV určený na rozvoj venkova prodloužený do 31. prosince 2022 a vypočítaný před převedením částek z přímých plateb.
- (20) V souladu s nařízením Rady (EU) 2020/2094 ⁽¹²⁾ (dále jen „nařízení EURI“), kterým se zřizuje nástroj Evropské unie na podporu oživení po krizi COVID-19 (dále jen „nástroj EURI“), by měly být na roky 2021 a 2022 uvolněny další zdroje na řešení dopadu krize COVID-19 a jejích následků pro odvětví zemědělství a venkovské oblasti Unie.
- (21) Vzhledem k bezprecedentním výzvám, kterým čelí odvětví zemědělství a venkovské oblasti Unie v důsledku krize COVID-19, by dodatečné zdroje poskytnuté v rámci nástroje EURI měly být použity na financování opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013, která připraví půdu pro odolné, udržitelné a digitální hospodářské oživení v souladu s cíli závazků Unie v oblasti životního prostředí a klimatu a s novými ambicemi stanovenými v Zelené dohodě.
- (22) Členské státy by proto neměly snižovat environmentální ambice svých stávajících programů rozvoje venkova. U dodatečných zdrojů by měly zajistit stejný celkový podíl, jaký si ve svých programech rozvoje venkova vyhradily na opatření, která jsou obzvláště přínosná pro životní prostředí a klima, v rámci příspěvku z EZFRV („zásada nesnižování úrovně“). Kromě toho by alespoň 37 % z dodatečných zdrojů poskytnutých z nástroje EURI mělo být věnováno na opatření, která jsou obzvláště přínosná pro životní prostředí a klima, jakož i pro problematiku dobrých životních podmínek zvířat a iniciativu LEADER. Kromě toho by nejméně 55 % těchto dodatečných zdrojů mělo být věnováno na opatření, která podporují hospodářský a sociální rozvoj ve venkovských oblastech, totiž na investice do hmotného majetku, rozvoj zemědělských podniků a podnikání, podporu základních služeb a obnovu vesnic ve venkovských oblastech a spolupráci.
- (23) V případě, že by členské státy jinak nebyly schopny dodržet zásadu nesnižování úrovně, měly by mít možnost odchýlit se od povinnosti přidělit nejméně 55 % dodatečných zdrojů z nástroje EURI na opatření, která podporují hospodářský a sociální rozvoj ve venkovských oblastech, a měly by přednostně podporovat opatření, která jsou obzvláště přínosná pro životní prostředí a klima. Nicméně s cílem poskytnout členským státům dostatečnou flexibilitu by měly mít členské státy rovněž možnost odchýlit se od zásady nesnižování úrovně, pokud jde o tyto dodatečné zdroje, a to v míře nezbytné pro splnění této povinnosti ve výši 55 %.
- (24) Dodatečné zdroje z nástroje EURI podléhají zvláštním podmínkám. Tyto dodatečné zdroje by proto měly být plánovány a monitorovány odděleně od podpory Unie pro rozvoj venkova, přičemž by se měla jako obecné pravidlo uplatňovat pravidla stanovená v nařízení (EU) č. 1305/2013. Tyto dodatečné zdroje by proto měly být prováděny prostřednictvím nařízení (EU) č. 1305/2013 a v rámci uvedeného nařízení by měly být považovány za částky, které financují opatření v rámci EZFRV. V důsledku toho by se v zásadě měla použít pravidla stanovená v nařízení (EU) č. 1305/2013, včetně pravidel pro změny programů rozvoje venkova, v nařízení (EU) č. 1306/2013, včetně pravidel pro automatické zrušení závazku, a v nařízení (EU) č. 1307/2013, nestanoví-li toto nařízení jinak.
- (25) Měla by být stanovena konkrétní maximální míra spolufinancování ze strany Unie, jakož i míra zvýšené podpory pro investice přispívající k odolnému, udržitelnému a digitálnímu hospodářskému oživení, a měla by být stanovena podpora pro mladé zemědělce, aby se zajistil odpovídající pákový efekt dodatečných zdrojů poskytovaných v rámci EURI.
- (26) V zájmu zajištění kontinuity v přechodném období by měla být rezerva pro případ krizí v odvětví zemědělství zachována pro roky 2021 a 2022. Příslušná částka rezervy na roky 2021 a 2022 by měla být zahrnuta do této rezervy.
- (27) Pokud jde o předběžné financování z EZFRV, je třeba jasně stanovit, že prodloužení programů podporovaných z EZFRV do 31. prosince 2022 v souladu s tímto nařízením ani dodatečné zdroje, jejichž poskytování je umožněno podle nařízení EURI, by neměly znamenat, že na dotčené programy bude poskytnuto dodatečné předběžné financování.

⁽¹²⁾ Nařízení Rady (EU) 2020/2094 ze dne 14. prosince 2020, kterým se zřizuje nástroj Evropské unie na podporu oživení po krizi COVID-19 (Úř. věst. L 433, 22.12.2020, s. 23).

- (28) Článek 11 nařízení (EU) č. 1307/2013 v současné době pouze ukládá členským státům povinnost oznamovat svá rozhodnutí přijatá podle uvedeného článku a očekávaný výsledek snížení části částky přímých plateb, která se má poskytnout zemědělcům v daném kalendářním roce a která přesahuje 150 000 EUR, pokud jde o roky 2015 až 2020. S cílem zajistit pokračování stávajícího systému by členské státy měly oznamovat rovněž svá rozhodnutí přijatá podle uvedeného článku a očekávaný výsledek snížení, pokud jde o kalendářní roky 2021 a 2022.
- (29) Článek 14 nařízení (EU) č. 1307/2013 umožňuje členským státům převádět finanční prostředky mezi přímými platbami a rozvojem venkova, pokud jde o kalendářní roky 2014 až 2020. K zajištění toho, aby členské státy mohly naplňovat vlastní strategii, by flexibilita mezi pilíři měla být umožněna i pro kalendářní rok 2021 (rozpočtový rok 2022) a kalendářní rok 2022 (rozpočtový rok 2023).
- (30) S cílem umožnit Komisi stanovení rozpočtových stropů v souladu s čl. 22 odst. 1, čl. 36 odst. 4, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 2, čl. 51 odst. 4 a čl. 53 odst. 7 nařízení (EU) č. 1307/2013 je nezbytné, aby členské státy oznámily svá rozhodnutí týkající se finančních částek přidělených na jednotlivé režimy do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022.
- (31) Článek 22 odst. 5 nařízení (EU) č. 1307/2013 stanoví lineární úpravu hodnoty platebních nároků, pokud se změní strop v režimu základní platby z jednoho roku na druhý v důsledku určitých rozhodnutí přijatých členskými státy, která mají na strop v režimu základní platby vliv. Prodloužení platnosti přílohy II uvedeného nařízení o vnitrostátních stropech na období po kalendářním roce 2020 a případné roční změny od uvedeného data by mohly mít dopad na strop v režimu základní platby. S cílem umožnit členským státům splnění povinnosti, která je stanovena v čl. 22 odst. 4 uvedeného nařízení a která spočívá v zajištění toho, aby se celková hodnota platebních nároků a rezerv rovnala stropu v režimu základní platby, je proto vhodné stanovit lineární úpravu se záměrem přizpůsobit se prodloužení platnosti nebo změnám přílohy II uvedeného nařízení během přechodného období. Aby členské státy měly více flexibility, zdá se navíc vhodné umožnit jim úpravu hodnoty platebních nároků nebo rezervy, případně s použitím různé míry úpravy.
- (32) Členské státy v souladu se stávajícím právním rámcem oznámily v roce 2014 svá rozhodnutí týkající se období do kalendářního roku 2020 ohledně rozdělení ročního vnitrostátního stropu v režimu základní platby mezi regiony a případných postupných ročních úprav během období, na které se vztahuje nařízení (EU) č. 1307/2013. Je nezbytné, aby členské státy tato rozhodnutí oznámily rovněž pro kalendářní roky 2021 a 2022.
- (33) Klíčovým postupem pro spravedlivější rozdělení přímé podpory příjmů mezi zemědělce je mechanismus vnitřního sblížování. Je stále obtížnější odůvodnit výrazné individuální rozdíly na základě zastaralých historických referenčních údajů. Pokud jde o nařízení (EU) č. 1307/2013, základní model vnitřního sblížování spočívá v tom, že členské státy od roku 2015 uplatňují jednotnou paušální sazbu na všechny platební nároky na celostátní i regionální úrovni. V zájmu zajištění plynulejšího přechodu na jednotnou hodnotu však byla stanovena výjimka umožňující členským státům, aby v období 2015–2019 odlišily hodnoty platebních nároků uplatněním částečného sblížování (režim tzv. „tunelu“). Některé členské státy uvedené výjimky využily. V zájmu pokračování procesu vedoucího ke spravedlivějšímu rozdělování přímých plateb by členské státy měly mít možnost i nadále provádět po roce 2019 sblížování směrem k celostátnímu nebo regionálnímu průměru namísto zavedení jednotné paušální sazby nebo zachování hodnoty platebních nároků na úrovni z roku 2019. Tato možnost by se proto měla na členské státy vztahovat od 1. ledna 2021. Členské státy by svá rozhodnutí týkající se následujícího roku měly každoročně oznamovat Komisi.
- (34) S cílem upřesnit, že členské státy měly možnost provádět sblížování po roce 2019, by se ustanovení nařízení (EU) č. 1307/2013 týkající se úpravy všech platebních nároků ve znění tohoto nařízení měla použít se zpětnou účinností od 1. ledna 2020.
- (35) Článek 30 nařízení (EU) č. 1307/2013 stanoví roční postupné úpravy hodnoty platebních nároků přiznaných z rezervy s cílem zohlednit roční změny vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II uvedeného nařízení, a tím i víceletou správu rezervy. Tato pravidla by měla být upravena tak, aby odrážela skutečnost, že je možné změnit hodnotu všech přiznaných platebních nároků, jakož i hodnotu rezervy s cílem zohlednit změnu částky v příloze II uvedeného nařízení, k níž došlo v jednotlivých letech. V členských státech, jež se rozhodly pokračovat ve vnitřním

sblížení, se uvedené vnitřní sblížení provádí každoročně. Pro kalendářní roky 2020, 2021 a 2022 je v roce přiznání platebního nároku třeba určit pouze hodnotu tohoto nároku v běžném roce. Jednotková hodnota platebních nároků, které mají být v daném roce přiznány z rezervy, by měla být vypočtena po případné úpravě rezervy v souladu s čl. 22 odst. 5 uvedeného nařízení. V jakémkoli následujícím roce by hodnota platebních nároků přiznaných z rezervy měla být upravena v souladu s čl. 22 odst. 5 uvedeného nařízení.

- (36) Článek 36 nařízení (EU) č. 1307/2013 stanoví používání režimu jednotné platby na plochu do 31. prosince 2020. Je vhodné umožnit prodloužení režimu jednotné platby na plochu v letech 2021 a 2022.
- (37) Vzhledem k tomu, že změna přílohy II nařízení (EU) č. 1307/2013, jež je stanovena v tomto nařízení, vstoupí v platnost příliš pozdě na to, aby členské státy mohly dodržet původně stanovenou lhůtu pro splnění určitých oznamovacích povinností v roce 2020, je třeba odložit lhůtu, v níž mají členské státy přijmout rozhodnutí, kterým se redistributivní platba zavádí poprvé od roku 2021 nebo 2022, a v níž mají toto rozhodnutí oznámit Komisi. Je vhodné tuto lhůtu stanovit ke stejnému okamžiku jako lhůtu pro rozhodnutí o flexibilitě mezi pilíři.
- (38) Podle článku 37 nařízení (EU) č. 1307/2013 mohou členské státy uplatňující režim jednotné platby na plochu rozhodnout o poskytnutí přechodné vnitrostátní podpory v období 2015–2020, aby se zabránilo náhlému a podstatnému snížení podpory v odvětvích, která do roku 2014 přechodnou vnitrostátní podporu využívala. Aby bylo možné zajistit, že i během přechodného období bude tato podpora nadále plnit svou úlohu při podpoře příjmů zemědělců v těchto specifických odvětvích, mělo by být stanoveno pokračování této podpory za stejných podmínek a omezení jako v období 2015–2020.
- (39) V zájmu právní jistoty je třeba upřesnit, že články 41 a 42 nařízení (EU) č. 1307/2013 umožňují členským státům každoročně přezkoumávat svá rozhodnutí o redistributivní platbě. Lhůta pro přezkum platná pro roky 2021 a 2022 by měla být stanovena ke stejnému okamžiku jako lhůta pro rozhodnutí o flexibilitě mezi pilíři.
- (40) Ustanovení čl. 52 odst. 10 nařízení (EU) č. 1307/2013 svěřuje Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, které umožňují členským státům rozhodnout, že dobrovolnou podporu vázanou na produkci lze nadále vyplácet až do roku 2020 na základě jednotek objemu produkce, na něž byla tato podpora poskytována v minulém referenčním období. Cílem tohoto svěření pravomoci je zajistit co největší soulad mezi režimy Unie zaměřenými na odvětví, která se mohou vyznačovat strukturálními nerovnováhami na trhu. Je proto vhodné prodloužit tuto pravomoc tak, aby se vztahovala i na roky 2021 a 2022.
- (41) Vzhledem k tomu, že změna přílohy II nařízení (EU) č. 1307/2013, jež je stanovena v tomto nařízení, vstoupí v platnost příliš pozdě na to, aby členské státy mohly dodržet původně stanovenou lhůtu pro splnění určitých oznamovacích povinností v roce 2020, je třeba odložit lhůtu, v níž mají členské státy přijmout rozhodnutí, kterým se poprvé zavádí dobrovolná podpora vázaná na produkci od roku 2021 nebo 2022, a v níž mají toto rozhodnutí oznámit Komisi. Je vhodné tuto lhůtu stanovit ke stejnému okamžiku jako lhůtu pro rozhodnutí o flexibilitě mezi pilíři. Stejně tak by měla být ke stejnému datu odložena lhůta pro rozhodnutí členských států pokračovat v poskytování dobrovolné podpory vázané na produkci v letech 2021 a 2022 nebo v uvedených letech její poskytování ukončit a lhůta pro oznámení tohoto rozhodnutí Komisi.
- (42) Článek 54 nařízení (EU) č. 1307/2013 stanoví prvky oznámení členských států týkajících se dobrovolné podpory vázané na produkci. Je vhodné upřesnit, že tato oznámení pro kalendářní roky 2021 a 2022 by měla zahrnovat procentní podíl vnitrostátního stropu použitého k financování této podpory pro roky 2021 a 2022.
- (43) Nařízení (EU) č. 1308/2013 stanoví pravidla pro společnou organizaci zemědělských trhů a zahrnuje určité režimy podpory. Legislativní návrhy Komise týkající se SZP po roce 2020 stanovily, že tyto režimy podpory mají být začleněny do budoucích strategických plánů SZP členských států. V zájmu hladkého začlenění těchto režimů podpory do budoucí SZP by měla být stanovena pravidla týkající se doby trvání každého z těchto režimů podpory v okamžiku, kdy budou během přechodného období obnoveny. Proto pokud jde o režim podpory v odvětví olivového oleje a stolních oliv, na stávající pracovní programy na období od 1. dubna 2018 do 31. března 2021 by měly navázat nové pracovní programy na období od 1. dubna 2021 do 31. prosince 2022. Stávající operační programy v odvětví ovoce a zeleniny, které nedosáhly maximální doby trvání pěti let, mohou být prodlouženy pouze do 31. prosince 2022. Nové operační programy v odvětví ovoce a zeleniny by měly být schvalovány nejvýše na dobu tří let. Stávající vnitrostátní programy v odvětví včelařství vypracované na období od 1. srpna 2019 do 31. července 2022 by měly být prodlouženy do 31. prosince 2022.

- (44) Vzhledem ke krizi, kterou způsobila pandemie COVID-19, neměli pěstitelé vína, kteří jsou držitelé povolení na výsadbu pro novou výsadbu nebo opětovnou výsadbu s platností do roku 2020, do značné míry možnost využít těchto povolení v posledním roce jejich platnosti tak, jak plánovali. Aby se zabránilo propadnutí těchto povolení a snížilo se riziko zhoršení podmínek, za nichž by bylo nutné výsadbu provádět, je nezbytné umožnit prodloužení platnosti povolení k výsadbě pro novou výsadbu nebo opětovnou výsadbu, jejichž platnost končí v roce 2020. Všechna povolení pro výsadbu pro novou výsadbu nebo opětovnou výsadbu, jejichž platnost končí v roce 2020, by proto měla být prodloužena do 31. prosince 2021. Rovněž s ohledem na proměňující se vyhlídky na trhu by držitelé povolení k výsadbě s platností do roku 2020 měli mít možnost svých povolení nevyužít, aniž by podléhali správním sankcím.
- (45) Ustanovení nařízení (EU) č. 1308/2013 o povoleních pro novou výsadbu nebo opětovnou výsadbu, jejichž platnost měla skončit v roce 2020, by se ve znění tohoto nařízení měla vzhledem k narušením způsobeným pandemií COVID-19 a obtížím, jež tato pandemie způsobila, co se týče použití těchto povolení na výsadbu, použít se zpětnou účinností od 1. ledna 2020.
- (46) V roce 2013 byla stanovena přechodná ustanovení v zájmu zajištění plynulého přechodu z předcházejícího režimu práv na výsadbu vinné révy na nový systém povolení k výsadbě, aby se zejména předešlo nadměrné výsadbě před zahájením nového systému. Nejzazší lhůta pro předložení žádostí o převod práv na výsadbu na povolení končí dne 31. prosince 2020. Povolení však musejí být využita daným žadatelem a nejsou obchodovatelná, jako tomu bylo v případě předchozích práv na výsadbu. Od žadatelů o povolení se navíc může požadovat, aby měli odpovídající plochu pro pěstování révy vinné, což může vést k situacím, kdy držitelé práv na výsadbu ještě nebudou disponovat odpovídající plochou vinic k využití povolení vyplývajících z převodu jejich práv na výsadbu. Závažný hospodářský dopad pandemie COVID-19 na odvětví vína vedl k problémům s peněžními toky pěstitelů vína a také k nejistotě ohledně budoucí poptávky po víně. Pěstitelé vína, kteří stále ještě disponují právy na výsadbu, by neměli být nuceni rozhodovat o tom, zda chtějí svá práva na výsadbu převést na povolení, pokud zároveň čelí mimořádným obtížím způsobeným krizí v důsledku pandemie COVID-19, a to tím spíše, že by jim byla uložena správní sankce, pokud nevyužijí povolení k výsadbě vyplývající z převodu jejich práv. Členskými státy, které pěstitelům vína umožnily předkládat žádosti o převod práv na výsadbu do 31. prosince 2020, by proto mělo být umožněno prodloužit lhůtu pro předkládání takových žádostí do 31. prosince 2022. Nejzazší datum platnosti takto převedených povolení by tedy mělo být upraveno a jejich platnost by měla končit 31. prosince 2025.
- (47) Článek 214a nařízení (EU) č. 1308/2013 umožnil Finsku poskytovat do roku 2020 za určitých podmínek vnitrostátní podporu v jižním Finsku, která podléhá schválení ze strany Komise. V zájmu zajištění kontinuity plateb v rámci této podpory během přechodného období je třeba, aby bylo poskytování uvedené vnitrostátní podpory i nadále umožněno za stejných podmínek a ve stejném objemu jako v roce 2020.
- (48) S cílem zlepšit fungování trhu v odvětví olivového oleje by členské státy měly mít možnost rozhodovat o provádění pravidel pro uvádění na trh za účelem regulace nabídky. Tato rozhodnutí by nicméně neměla obnášet postupy, které by mohly narušit hospodářskou soutěž.
- (49) Nedávné události ukázaly, že zemědělci ve stále větší míře čelí rizikům nestálosti příjmů, k čemuž z části dochází z důvodu jejich působení na trhu a z části kvůli extrémním povětrnostním jevům a častým sanitárním a fytosanitárním krizím postihujícím živočišný a agronomický hmotný majetek v Unii. S cílem podporovat u zemědělců spolení v dobrých letech na léta horší, a zmírnit tak dopady nestálosti příjmů, by měla být vnitrostátní daňová opatření, podle nichž je prováděn výpočet základu daně z příjmu platný pro zemědělce na základě víceletého období, vyňata z pravidel pro státní podporu.
- (50) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajistit pokračující uplatňování pravidel stávajícího rámce SZP a nepřerušenosť poskytování plateb ve prospěch zemědělců a jiných příjemců, a tím zajistit předvídatelnost a stabilitu během přechodného období, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků akce, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (51) Na toto nařízení se použijí horizontální finanční pravidla přijatá Evropským parlamentem a Radou na základě článku 322 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Uvedená pravidla jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹³⁾ a určují zejména postup pro sestavování a plnění rozpočtu prostřednictvím grantů, zadávání veřejných zakázek, cen a nepřímého plnění a dále stanoví kontroly odpovědnosti účastníků finančních operací. Pravidla přijatá na základě článku 322 Smlouvy o fungování EU zahrnují obecný režim podmíněnosti pro ochranu rozpočtu Unie.
- (52) Nařízení (EU) č. 1305/2013, (EU) č. 1306/2013, (EU) č. 1307/2013 a (EU) č. 1308/2013 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (53) S cílem zajistit, že dodatečné zdroje poskytnuté na základě nařízení o EURI jsou k dispozici od 1. ledna 2021, by se ustanovení o podpoře v rámci EURI měla použít se zpětnou účinností od uvedeného data.
- (54) Vzhledem k tomu, že je za stávajících okolností naléhavě nutné okamžitě zajistit právní jistotu pro odvětví zemědělství, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve, a to prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Prodloužení některých období podle nařízení (EU) č. 1303/2013 a (EU) č. 1310/2013 a pokračující uplatňování nařízení (EU) č. 1303/2013 v programových letech 2021 a 2022

Článek 1

Prodloužení doby trvání programů podporovaných z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova

1. U programů podporovaných z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) se období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 stanovené v čl. 26 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 prodlužuje do 31. prosince 2022.
2. Prodloužením doby trvání programů podporovaných z EZFRV uvedeným v prvním odstavci tohoto článku není dotčen požadavek předložit žádost o změnu programů rozvoje venkova na přechodné období podle čl. 11 písm. a) nařízení (EU) č. 1305/2013. Tato změna zaručí vyhrazení alespoň stejného celkového podílu příspěvku z EZFRV na opatření uvedená v čl. 59 odst. 6 uvedeného nařízení.

Článek 2

Pokračující uplatňování nařízení (EU) č. 1303/2013 na programy podporované z EZFRV

1. Nařízení (EU) č. 1303/2013 se nadále použije na programy podporované z EZFRV v programovém období 2014–2020 a prodloužené v souladu s článkem 1 tohoto nařízení.
2. U programů prodloužených v souladu s článkem 1 tohoto nařízení se odkazy na období nebo lhůty uvedené v čl. 50 odst. 1, čl. 51 odst. 1, čl. 57 odst. 2, čl. 65 odst. 2 a 4 a čl. 76 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013 prodlužují o dva roky.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. U programů prodloužených v souladu s článkem 1 tohoto nařízení změní členské státy své cíle stanovené ve výkonnostním rámci uvedeném v příloze II nařízení (EU) č. 1303/2013 v zájmu stanovení cílů pro rok 2025. U takových programů se odkazy na cíle pro rok 2023 stanovené v prováděcích aktech přijatých v souladu s čl. 22 odst. 7 nařízení (EU) č. 1303/2013 nebo s čl. 8 odst. 3, článkem 67, čl. 75 odst. 5 nebo čl. 76 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013 považují za odkazy na cíle pro rok 2025.

4. Konečným datem, do kterého má Komise vypracovat souhrnnou zprávu s přehledem hlavních závěrů následných hodnocení EZFRV podle čl. 57 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013, je 31. prosinec 2027.

Článek 3

Způsobilost některých druhů výdajů během přechodného období

Aniž je dotčen čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení, čl. 65 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 a článek 38 nařízení (EU) č. 1306/2013, jsou výdaje uvedené v čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) č. 1310/2013 a v článku 16 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014 způsobilé pro příspěvek z EZFRV z částky přidělené na rok 2021 a 2022 na programy podporované z EZFRV prodloužené v souladu s článkem 1 tohoto nařízení, s výhradou dodržení těchto podmínek:

- a) tyto výdaje jsou stanoveny v příslušném programu rozvoje venkova na roky, na které se vztahuje přechodné období;
- b) použije se sazba příspěvku z EZFRV pro odpovídající opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013, jak je stanoveno v příloze I nařízení (EU) č. 1310/2013 a v příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014;
- c) systém uvedený v čl. 67 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 se použije na právní závazky přijaté v rámci opatření odpovídajících podpoře poskytnuté v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. a) a b) a články 28 až 31, 33, 34 a 40 nařízení (EU) č. 1305/2013 a příslušné operace jsou jasně určeny; a
- d) platby za právní závazky uvedené v písmeni c) tohoto článku se provádějí ve lhůtě stanovené v článku 75 nařízení (EU) č. 1306/2013.

KAPITOLA II

Příprava budoucích strategií komunitně vedeného místního rozvoje v programových letech 2021 a 2022

Článek 4

Komunitně vedený místní rozvoj

V případě programů prodloužených v souladu s článkem 1 tohoto nařízení může EZFRV podporovat náklady na budování kapacit a přípravné činnosti na podporu koncipování a budoucího provádění strategií komunitně vedeného místního rozvoje podle nového právního rámce.

KAPITOLA III

Platební nároky na přímé platby zemědělcům

Článek 5

Konečné platební nároky

1. Platební nároky přiznané zemědělcům před 1. lednem 2020 se považují za legální a správné od 1. ledna 2021. Hodnotou těch platebních nároků, jež mají být považovány za legální a správné, je hodnota stanovená na kalendářní rok 2020 platná ke dni 31. prosince 2020.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku a při respektování oprávněných očekávání zemědělců může členský stát, který využil možnosti podle čl. 24 odst. 6 nařízení (EU) č. 1307/2013, rozhodnout, že veškeré platební nároky přiznané před 1. lednem 2020 jsou od uvedeného data považovány za legální a správné. V takovém případě je hodnotou těch platebních nároků, jež mají být považovány za legální a správné, hodnota stanovená na kalendářní rok 2019, platná ke dni 31. prosince 2019.
3. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž jsou dotčena příslušná ustanovení právních předpisů Unie, zejména čl. 22 odst. 5 a čl. 25 odst. 12 nařízení (EU) č. 1307/2013, týkající se hodnoty platebních nároků počínaje rokem 2020.
4. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na platební nároky přiznané zemědělcům na základě věcně nesprávných žádostí s výjimkou případů, v nichž zemědělec nemohl chybu rozumným způsobem zjistit.
5. Odstavci 1 a 2 tohoto článku není dotčena pravomoc Komise přijímat rozhodnutí podle článku 52 nařízení (EU) č. 1306/2013 ohledně výdajů vynaložených na platby poskytnuté za jakýkoli kalendářní rok až do roku 2020 včetně, použije-li se odstavec 1 tohoto článku, nebo až do roku 2019 včetně, použije-li se odstavec 2 tohoto článku.

KAPITOLA IV

Přechodná ustanovení související s rozvojem venkova

Článek 6

Způsobilost výdajů vzniklých na základě nařízení (EU) č. 1305/2013 a některých druhů výdajů vzniklých na základě nařízení (ES) č. 1698/2005 a (ES) č. 1257/1999

Výdaje související s právními závazky vůči příjemcům vzniklé na základě nařízení (EU) č. 1305/2013 a některé druhy výdajů vzniklé na základě nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽¹⁴⁾ a (ES) č. 1257/1999 ⁽¹⁵⁾ mohou být v období 2023–2027 způsobilé pro příspěvek z EZFRV od 1. ledna 2023, a to za podmínek stanovených v souladu s právním rámcem SZP platným v období 2023–2027.

HLAVA II

ZMĚNY

Článek 7

Změny nařízení (EU) č. 1305/2013

Nařízení (EU) č. 1305/2013 se mění takto:

- 1) Článek 8 odst. 1 písm. h) se mění takto:
 - a) bod i) se nahrazuje tímto:

„i) tabulku uvádějící v souladu s čl. 58 odst. 4 a čl. 58a odst. 2 tohoto nařízení celkový příspěvek z EZFRV plánovaný na každý rok. V této tabulce jsou odděleně uvedeny dodatečné zdroje uvedené v čl. 58a odst. 2

⁽¹⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80).

tohoto nařízení. V případě potřeby jsou v této tabulce v rámci celkového příspěvku z EZFRV zvlášť uvedeny také prostředky poskytované méně rozvinutým regionům a finanční prostředky převedené do EZFRV podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013. Plánovaný roční příspěvek z EZFRV musí být v souladu s víceletým finančním rámcem,“;

b) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) tabulku uvádějící pro každé opatření, pro každý druh operace se zvláštní výší příspěvku z EZFRV, pro druh operace uvedený v čl. 37 odst. 1 a v článku 39a, pro druh operace uvedený v čl. 38 odst. 3 a čl. 39 odst. 1, pokud členský stát uplatní procentní podíl menší než 30 %, a pro technickou pomoc celkový plánovaný příspěvek Unie a příslušnou výši příspěvku z EZFRV. V případě potřeby je v této tabulce zvlášť uvedena rovněž výše příspěvku z EZFRV pro méně rozvinuté regiony a pro ostatní regiony;“.

2) V čl. 28 odst. 5 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„U nových závazků, které mají být přijaty od roku 2021, určí členské státy ve svých programech rozvoje venkova kratší období v délce jednoho až tří let.

Pokud členské státy v souladu s prvním pododstavcem stanoví roční prodloužení závazků po uplynutí počátečního období, od roku 2022 nesmí být toto prodloužení delší než jeden rok.

Odchylně od druhého pododstavce u nových závazků, které mají být přijaty v roce 2021 a 2022, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova určit s ohledem na povahu závazků a cílů sledovaných v oblasti životního prostředí a klimatu období delší než tři roky.“

3) V čl. 29 odst. 3 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„U nových závazků, které mají být přijaty od roku 2021, určí členské státy ve svých programech rozvoje venkova kratší období v délce jednoho až tří let.

Pokud členské státy v souladu s prvním pododstavcem stanoví roční prodloužení závazků týkajících se zachování ekologického zemědělství po uplynutí počátečního období, od roku 2022 nesmí být toto prodloužení delší než jeden rok.

Odchylně od druhého pododstavce u nových závazků, které mají být přijaty v letech 2021 a 2022, pokud je podpora poskytována na přechod k ekologickému zemědělství, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova určit období delší než tři roky.“

4) V čl. 31 odst. 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V letech 2021 a 2022 u programů prodloužených v souladu s článkem 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220 *, pokud postupně se snižující platby nebyly členskými státy poskytovány až do roku 2020 po dobu maximálně čtyř let, se tyto členské státy mohou rozhodnout pokračovat ve vyplácení těchto plateb až do konce roku 2022, celková doba však nesmí překročit čtyři roky. V takovém případě nepřekročí platby v letech 2021 a 2022 částku 25 EUR na hektar.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220 ze dne 23. prosince 2020, kterým se stanoví určitá přechodná ustanovení o podpoře z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) v letech 2021 a 2022 a kterým se mění nařízení (EU) č. 1305/2013, (EU) č. 1306/2013 a (EU) č. 1307/2013, pokud jde o jejich zdroje a použití v letech 2021 a 2022, a kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o zdroje a rozdělení takové podpory v letech 2021 a 2022 (Úř. věst. L 437, 28.12.2020, s. 1).“

5) V čl. 33 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„U nových závazků, které mají být přijaty od roku 2021, určí členské státy ve svých programech rozvoje venkova kratší období v délce jednoho až tří let.

Pokud členské státy v souladu s druhým pododstavcem stanoví každoroční obnovování závazků po uplynutí počátečního období, od roku 2022 nesmí být toto obnovení delší než jeden rok.

Odchylně od třetího pododstavce u nových závazků, které mají být přijaty v roce 2021 a 2022, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova určit období delší než tři roky s ohledem na povahu závazků a přínosů sledovaných v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.“

- 6) V čl. 38 odst. 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Podpora podle čl. 36 odst. 1 písm. b) se poskytuje pouze na krytí ztrát vzniklých v důsledku výskytu nepříznivých klimatických jevů, vypuknutí nákazy zvířat či choroby rostlin, napadení škůdci nebo v důsledku opatření přijatých v souladu se směrnicí 2000/29/ES za účelem eradikace nebo zabránění dalšímu šíření choroby rostlin nebo škůdce nebo v důsledku ekologické havárie, které zničí více než 30 % průměrné roční produkce zemědělce za období předcházejících tří let nebo tříletého průměru stanoveného na základě období předcházejících pěti let, přičemž se vyloučí nejvyšší a nejnižší hodnota. K výpočtu roční produkce zemědělce lze použít ukazatele. Použitá metoda výpočtu musí umožnit určení skutečné ztráty jednotlivých zemědělců v daném roce. Členské státy mohou rozhodnout o snížení uvedeného procentního podílu 30 %, ne však na méně než 20 %.“

- 7) V článku 39 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Podpora podle čl. 36 odst. 1 písm. c) se poskytuje pouze tehdy, překročí-li pokles příjmů 30 % průměrného ročního příjmu zemědělce v předcházejícím období tří let nebo tříletý průměr stanovený na základě předcházejícího období pěti let, přičemž se vyloučí nejvyšší a nejnižší hodnota. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. c) se příjmem rozumí součet výnosů, které zemědělec získá na trhu, včetně jakékoli formy veřejné podpory, po odečtení nákladů na vstupy. Platby vyplacené zemědělcům vzájemným fondem kompenzují méně než 70 % ušlého příjmu v roce, kdy producentovi vznikne na obdržení této pomoci nárok. K výpočtu roční ztráty příjmu zemědělce lze použít ukazatele. Členské státy mohou rozhodnout o snížení uvedeného procentního podílu 30 %, ne však na méně než 20 %.“

- 8) V článku 39b se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Podpora má formu paušální částky, která se vyplatí do 31. prosince 2021 na základě žádostí o podporu schválených příslušným orgánem do 30. června 2021. Následnou úhradu provádí Komise v souladu s rozpočtovými položkami a v závislosti na dostupných finančních prostředcích. Úroveň plateb lze v souladu s objektivními a nediskriminačními kritérii rozlišit podle kategorií příjemců.“

- 9) V článku 42 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Kromě úkolů uvedených v článku 34 nařízení (EU) č. 1303/2013 a v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220 mohou místní akční skupiny vykonávat rovněž další úkoly, které jim svěří řídicí orgán nebo platební agentura.“

- 10) V čl. 51 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy, u nichž činí celková částka podpory Unie pro rozvoj venkova v letech 2014–2020 podle přílohy I tohoto nařízení méně než 1 800 milionů EUR, po prodloužení svých programů v souladu s článkem 1 nařízení (EU) 2020/2220 rozhodnout, že z celkové částky každého z programů rozvoje venkova uvolní 5 % na úkoly uvedené v článku 59 nařízení (EU) č. 1303/2013.“

- 11) Článek 58 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aniž jsou dotčeny odstavce 5, 6 a 7, celková výše podpory Unie pro rozvoj venkova podle tohoto nařízení na období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2022 činí maximálně 26 896 831 880 EUR v běžných cenách v souladu s víceletým finančním rámcem na období od roku 2021 do roku 2027.“;

- b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. S cílem zohlednit vývoj související s ročním rozpisem uvedeným v odstavci 4 tohoto článku, včetně převodů podle odstavců 5 a 6 tohoto článku a převodů plynoucích z použití článku 1 nařízení (EU) 2020/2220, provést

technické úpravy bez změny celkových přidělených částek nebo zohlednit jakékoli jiné změny stanovené legislativním aktem po přijetí tohoto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 83 tohoto nařízení akty v přenesené pravomoci, pokud jde o překrum stropů uvedených v příloze I tohoto nařízení.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 58a

Zdroje na podporu oživení odvětví zemědělství a venkovských oblastí Unie

1. Ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. g) nařízení Rady (EU) 2020/2094 (dále jen „nařízení EURI“) * se provádí v souladu s tímto článkem prostřednictvím opatření, která jsou způsobilá v rámci EZFRV a která jsou zaměřena na řešení dopadu krize COVID-19, s částkou ve výši 8 070 486 840 EUR v běžných cenách z částky uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) bodě v) uvedeného nařízení, s výhradou čl. 3 odst. 3, 4 a 8 uvedeného nařízení.

Tato částka ve výši 8 070 486 840 EUR v běžných cenách představuje vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 **.

Je dána k dispozici jakožto dodatečné zdroje na rozpočtový závazek v rámci EZFRV na roky 2021 a 2022 navíc k celkovým zdrojům stanoveným v článku 58 tohoto nařízení, a to takto:

— 2021: 2 387 718 000 EUR;

— 2022: 5 682 768 840 EUR.

Pro účely tohoto nařízení a nařízení (EU) č. 1306/2013 a (EU) č. 1307/2013 se tyto dodatečné zdroje považují za částky finančních opatření v rámci EZFRV. Považují se za součást celkové částky podpory Unie pro rozvoj venkova podle čl. 58 odst. 1 tohoto nařízení, k níž se připočítají, odkazuje-li se na celkovou výši podpory Unie pro rozvoj venkova. Článek 14 nařízení (EU) č. 1307/2013 se nepoužije na dodatečné zdroje uvedené v tomto odstavci a v odstavci 2 tohoto článku.

2. Rozpis částek dodatečných zdrojů pro každý členský stát uvedených v odstavci 1 tohoto článku po odečtení částky uvedené v odstavci 7 je uveden v příloze Ia.

3. Procentní limity celkového příspěvku z EZFRV na program rozvoje venkova uvedené v čl. 59 odst. 5 a 6 tohoto nařízení se nepoužijí na dodatečné zdroje uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Členské státy však zajistí, aby byl v každém programu rozvoje venkova vyhrazen alespoň stejný celkový podíl příspěvku z EZFRV, včetně dodatečných zdrojů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, na opatření uvedená v čl. 59 odst. 6 tohoto nařízení v souladu s čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) 2020/2220.

4. Alespoň 37 % dodatečných zdrojů uvedených v odstavci 2 tohoto článku je vyhrazeno v každém programu rozvoje venkova na opatření uvedená v článku 33 a čl. 59 odst. 5 a 6, a zejména na:

- a) ekologické zemědělství,
- b) zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, včetně snižování emisí skleníkových plynů ze zemědělství,
- c) ochranu půdy, včetně zvyšování úrodnosti půdy prostřednictvím ukládání uhlíku,
- d) lepší využívání vody a hospodaření s vodou, včetně šetření vodou,
- e) vytváření, zachovávání a obnovu stanovišť příznivých pro biologickou rozmanitost,
- f) snižování rizik a dopadů používání pesticidů a antimikrobiálních látek,
- g) dobré životní podmínky zvířat,
- h) činnosti spolupráce v rámci iniciativy LEADER.

5. Alespoň 55 % dodatečných zdrojů uvedených v odstavci 2 tohoto článku je vyhrazeno v každém programu rozvoje venkova na opatření uvedená v člancích 17, 19, 20 a 35 za předpokladu, že určené použití těchto opatření v programech rozvoje venkova podporuje hospodářský a sociální rozvoj ve venkovských oblastech a přispívá k odolnému, udržitelnému a digitálnímu hospodářskému oživení mimo jiné v souladu s agroenvironmentálně-klimatickými cíli sledovanými tímto nařízením, a podporuje zejména:

- a) krátké dodavatelské řetězce a místní trhy,
- b) účinné využívání zdrojů, včetně přesného a inteligentního zemědělství, inovací, digitalizace a modernizace výrobních strojů a zařízení,
- c) podmínky bezpečnosti při práci,
- d) energii z obnovitelných zdrojů, oběhové hospodářství a biohospodářství,
- e) dostupnost vysoce kvalitních IKT ve venkovských oblastech.

Při přidělování dodatečných zdrojů uvedených v odstavci 2 tohoto článku se mohou členské státy rozhodnout odchýlit se od procentního limitu stanoveného v prvním pododstavci tohoto odstavce v rozsahu nezbytném pro dodržení zásady nesnižování úrovně stanovené v čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) 2020/2220. Členské státy se však mohou místo toho rozhodnout, že se od této zásady nesnižování úrovně odchýlí v míře nezbytné pro dodržení procentního limitu stanoveného v prvním pododstavci tohoto odstavce.

6. Až 4 % celkových dodatečných zdrojů uvedených v odstavci 2 tohoto článku lze z podnětu členských států přidělit na technickou pomoc v rámci programů rozvoje venkova v souladu s čl. 51 odst. 2. Tento procentní limit může činit 5 % pro ty členské státy, na které se vztahuje čl. 51 odst. 2 čtvrtý pododstavec.

7. Až 0,25 % celkových dodatečných zdrojů uvedených v odstavci 1 tohoto článku lze přidělit na technickou pomoc v souladu s čl. 51 odst. 1.

8. Rozpočtové závazky týkající se dodatečných zdrojů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se v každém programu rozvoje venkova přijímají odděleně od přídělu uvedeného v čl. 58 odst. 4.

9. Články 20, 21 a 22 nařízení (EU) č. 1303/2013 se nepoužijí na celkové dodatečné zdroje uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

* Nařízení Rady (EU) 2020/2094 ze dne 14. prosince 2020, kterým se zřizuje nástroj Evropské unie na podporu oživení, jehož účelem je podpořit oživení po krizi COVID-19 (Úř. věst. L 433, 22.12.2020, s. 23).

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).“

13) Článek 59 se mění takto:

- a) v odstavci 4 se vkládá nové písmeno, které zní:

„ea) činí 100 % pro operace financované z dodatečných zdrojů uvedených v čl. 58a odst. 1. Členské státy mohou stanovit jednotnou zvláštní sazbu příspěvku z EZFRV použitelnou na všechny tyto operace;“

- b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Nejméně 5 % a v případě Chorvatska 2,5 % z celkového příspěvku z EZFRV na program rozvoje venkova je vyhrazeno pro iniciativu LEADER a komunitně vedený místní rozvoj podle článku 4 nařízení (EU) 2020/2220.“

Pokud členské státy využijí možnosti uvedené v čl. 14 odst. 1 šestém nebo sedmém pododstavci nařízení (EU) č. 1307/2013, použijí se procentní podíly stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce na celkový příspěvek z EZFRV pro program rozvoje venkova bez dodatečné podpory poskytnuté v souladu s čl. 14 odst. 1 šestým nebo sedmým pododstavcem nařízení (EU) č. 1307/2013.“;

c) odstavec 6a se nahrazuje tímto:

„6a. Podpora z EZFRV poskytovaná podle článku 39b nepřesáhne 2 % celkového příspěvku z EZFRV na program rozvoje venkova na roky 2014–2020 jak je uvedeno v první části přílohy I.“

14) V článku 75 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Do 30. června 2016 a do 30. června každého následujícího roku až do roku 2026 včetně předloží členské státy Komisi výroční zprávu o provádění programu rozvoje venkova v předchozím kalendářním roce. Zpráva předložená v roce 2016 zahrnuje kalendářní roky 2014 a 2015.“

15) Článek 78 se nahrazuje tímto:

„V roce 2026 vyhotoví členské státy pro každý ze svých programů rozvoje venkova zprávu o hodnocení ex post. Tuto zprávu předloží Komisi do 31. prosince 2026.“

16) Příloha I se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.

17) Vkládá se nová příloha IA uvedená v příloze II tohoto nařízení.

18) Příloha II se mění takto:

a) v rubrice nadepsané „Čl. 17 odst. 3 Investice do hmotného majetku“ se čtvrtý sloupec mění takto:

i) řádek 6 se nahrazuje tímto:

„částky způsobilých investic vynaložených v jiných regionech

Výše uvedené sazby lze zvýšit nejvýše o 35 procentních bodů v případě finančních operací z fondů uvedených v čl. 58a odst. 1, které přispívají k odolnému, udržitelnému a digitálnímu hospodářskému oživení, za předpokladu, že tato podpora nepřekročí 75 %, a o dalších 20 procentních bodů za předpokladu, že maximální kombinovaná podpora nepřekročí 90 %, a to pro:

- mladé zemědělce, jak jsou definováni v tomto nařízení, nebo kteří již zahájili činnost v průběhu pěti let předcházejících žádosti o podporu;
- společné investice a integrované projekty, včetně investic spojených s fúzí organizací producentů;
- oblasti čelící přírodním a jiným zvláštním omezením podle článku 32;
- operace podporované v rámci EIP;
- investice spojené s operacemi podle článků 28 a 29“;

ii) řádek 11 se nahrazuje tímto:

„částky způsobilých investic vynaložených v jiných regionech

Výše uvedené sazby lze zvýšit o dalších nejvýše 35 procentních bodů v případě finančních operací z fondů uvedených v čl. 58a odst. 1, které přispívají k odolnému, udržitelnému a digitálnímu hospodářskému oživení, za předpokladu, že tato podpora nepřekročí 75 %, a o dalších 20 procentních bodů za předpokladu, že maximální kombinovaná podpora nepřekročí 90 %, a to pro operace podporované v rámci EIP nebo operace spojené se sloučením organizací producentů.“;

b) v rubrice nadepsané „Čl. 19 odst. 6 Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti“ se první řádek čtvrtého sloupce nahrazuje tímto:

„na mladého zemědělce podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu i)

Tato částka může být zvýšena o dodatečnou maximální částku 30 000 EUR v případě finančních operací z fondů uvedených v čl. 58a odst. 1.“

Článek 8

Změny nařízení (EU) č. 1306/2013

Nařízení (EU) č. 1306/2013 se mění takto:

- 1) V článku 25 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro každý z roků 2021 a 2022 činí výše rezervy 400 milionů EUR (v cenách roku 2011) a zahrne se do okruhu 3 víceletého finančního rámce, jak je stanoven v příloze nařízení Rady (EU) č. 2020/2093 * [víceletý finanční rámec – VFR].

* Nařízení Rady (EU) 2020/2093 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027 (Úř. věst. L 433, 22.12.2020, s. 11).“

- 2) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Rozpočtové závazky

Pokud jde o rozpočtové závazky Unie týkající se programů rozvoje venkova, použije se článek 76 nařízení (EU) č. 1303/2013, případně ve spojení s čl. 2 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220 *.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220 ze dne 23. prosince 2020, kterým se stanoví určitá přechodná ustanovení o podpoře z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) v letech 2021 a 2022 a kterým se mění nařízení (EU) č. 1305/2013, (EU) č. 1306/2013 a (EU) č. 1307/2013, pokud jde o jejich zdroje a použití v letech 2021 a 2022, a kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o zdroje a rozdělení takové podpory v letech 2021 a 2022 (Úř. věst. L 437, 28.12.2020, s. 1).“

- 3) V článku 35 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. U programů prodloužených v souladu s článkem 1 nařízení (EU) 2020/2220 se neposkytuje žádné předběžné financování pro přídělky pro roky 2021 a 2022 ani pro dodatečné zdroje uvedené v čl. 58a odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1305/2013.“

- 4) V čl. 36 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První pododstavec písm. b) se použije obdobně na dodatečné zdroje uvedené v článku 58a nařízení (EU) č. 1305/2013.“

- 5) V článku 37 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Platbu konečného zůstatku provádí Komise podle dostupnosti rozpočtových prostředků po obdržení poslední výroční zprávy o pokroku týkající se provádění programu rozvoje venkova na základě platného finančního plánu, roční účetní závěrky za poslední rozpočtový rok provádění daného programu rozvoje venkova a odpovídajícího rozhodnutí o schválení účetní závěrky. Tato účetní závěrka se předkládá Komisi nejpozději šest měsíců po konečném datu způsobilosti výdajů uvedeném v čl. 65 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013, případně ve spojení s čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) 2020/2220, a týká se výdajů uskutečněných platební agenturou do posledního data způsobilosti výdajů.“

- 6) V článku 38 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Automaticky se zruší ta část rozpočtových závazků, která bude dosud otevřena k poslednímu datu způsobilosti výdajů podle čl. 65 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013, případně ve spojení s čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) 2020/2220, a v souvislosti s níž nebyl nejpozději šest měsíců po tomto datu vypracován výkaz výdajů.“

Článek 9

Změny nařízení (EU) č. 1307/2013

Nařízení (EU) č. 1307/2013 se mění takto:

- 1) V čl. 11 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí přijatá v souladu s tímto článkem a veškeré odhadované prostředky získané ze snížení do 19. února 2021 2020 pro rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro rok 2022.“

- 2) Článek 14 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy mohou rozhodnout, že uvolní až 15 % svého ročního vnitrostátního stropu na kalendářní roky 2021 a 2022 stanoveného v příloze II tohoto nařízení jako dodatečnou podporu financovanou v rámci EZFRV v rozpočtových letech 2022 a 2023. V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici pro poskytování přímých plateb. Toto rozhodnutí se oznámí Komisi do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022 a stanoví se v něm zvolený procentní podíl.“;

- b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí uvedené v odstavci 1 sedmém pododstavci pro rozpočtové roky 2022 a 2023, mohou rozhodnout, že uvolní jako prostředky na přímé platby až 15 %, nebo v případě Bulharska, Estonska, Španělska, Lotyšska, Litvy, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovenska, Finska a Švédska až 25 % částky přidělené na podporu financovanou v rámci EZFRV v rozpočtovém roce 2022 podle nařízení (ES) č. 1305/2013 a v rozpočtovém roce 2023 podle právních předpisů Unie přijatých po přijetí nařízení Rady (EU) 2020/2093 * [VFR]. V důsledku toho nebude již odpovídající částka k dispozici na podporu financovanou v rámci EZFRV. Toto rozhodnutí se oznámí Komisi do 19. února 2021 pro rozpočtový rok 2022 a do 1. srpna 2021 pro rozpočtový rok 2023 a stanoví se v něm zvolený procentní podíl.“

* Nařízení Rady (EU) 2020/2093 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027 (Úř. věst. L 433, 22.12.2020, s. 11).“

- 3) Článek 22 se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Částku vypočtenou pro každý členský stát v souladu s odstavcem 1 tohoto článku lze zvýšit maximálně o 3 % příslušného ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II po odečtení částky, která je výsledkem použití ustanovení čl. 47 odst. 1 pro příslušný rok. Pokud členský stát provede takové zvýšení, zohlední Komise toto zvýšení při stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim základní platby podle odstavce 1 tohoto článku. Za tímto účelem členské státy oznámí Komisi do 1. srpna 2014 roční procentní podíly, o které se má částka vypočtená podle odstavce 1 tohoto článku zvýšit. Do 19. února 2021 členské státy oznámí Komisi roční procentní podíl, o který se má částka vypočítaná podle odstavce 1 tohoto článku zvýšit pro kalendářní roky 2021 a 2022.“;

- b) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o kalendářní roky 2021 a 2022, jestliže se v důsledku změny částky stanovené v příloze II nebo v důsledku rozhodnutí přijatého členským státem v souladu s čl. 14 odst. 1 nebo 2, čl. 42 odst. 1, čl. 49 odst. 1, čl. 51 odst. 1 nebo článkem 53 strop, který Komise pro tento členský stát přijala podle odstavce 1 tohoto článku, liší od stropu v předchozím roce, musí tento členský stát lineárně snížit či zvýšit hodnotu všech platebních nároků, nebo snížit či zvýšit vnitrostátní rezervu nebo regionální rezervy, aby zajistil soulad s odstavcem 4 tohoto článku.“

- 4) V čl. 23 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy uplatňující odstavec 1 první pododstavec oznámí Komisi rozhodnutí uvedená v odstavcích 2 a 3 do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022.“

- 5) V článku 25 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„11. Po provedení úpravy podle čl. 22 odst. 5 se členské státy, které využily výjimky podle odstavce 4 tohoto článku, mohou rozhodnout, že u platebních nároků, jimiž zemědělci disponovali ke dni 31. prosince 2019 a jejichž hodnota je nižší než vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2020 vypočtená v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce, se jejich jednotková hodnota zvýší směrem k úrovni vnitrostátní nebo regionální jednotkové hodnoty v roce 2020. Zvýšení se vypočte za těchto podmínek:

- a) metoda výpočtu zvýšení, o němž rozhodl dotčený členský stát, musí být založena na objektivních a nediskriminačních kritériích;
- b) pro účely financování tohoto zvýšení se sníží všechny nebo některé vlastněné nebo pronajaté platební nároky, jimiž zemědělci disponovali ke dni 31. prosince 2019 a jejichž hodnota je vyšší než vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2020 vypočtená v souladu s druhým pododstavcem; toto snížení se použije na rozdíl mezi hodnotou těchto platebních nároků a vnitrostátní nebo regionální jednotkovou hodnotou v roce 2020; uplatňování tohoto snížení musí být založeno na objektivních a nediskriminačních kritériích, která mohou zahrnovat stanovení maximálního snížení.

Vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2020 uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce se vypočte vydělením vnitrostátního nebo regionálního stropu v režimu základní platby stanoveného v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo čl. 23 odst. 2 pro rok 2020, s výjimkou částky vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv, počtem vlastněných nebo pronajatých platebních nároků, jimiž zemědělci disponovali ke dni 31. prosince 2019.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mohou členské státy, které využily výjimky podle odstavce 4 tohoto článku, rozhodnout o zachování hodnoty platebních nároků vypočtené podle uvedeného odstavce, s výhradou úpravy uvedené v čl. 22 odst. 5.

Členské státy včas informují zemědělce o hodnotě jejich platebních nároků vypočtené v souladu s tímto odstavcem.

12. Pokud jde o kalendářní roky 2021 a 2022, mohou členské státy rozhodnout o dalším vnitřním sblížení tím, že se pro daný rok použije odstavec 11.“

- 6) V článku 29 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o kalendářní roky 2020 a 2021, členské státy oznámí Komisi svá rozhodnutí uvedená v čl. 25 odst. 11 a 12 do 19. února 2021.

Pro kalendářní rok 2022 členské státy oznámí Komisi své rozhodnutí uvedené v čl. 25 odst. 12 do 1. srpna 2021.“

- 7) V čl. 30 odst. 8 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě prostředků přidělených z vnitrostátní rezervy nebo z regionálních rezerv v letech 2021 a 2022 se částka vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv, která má být podle druhého pododstavce tohoto odstavce vyloučena, upraví v souladu s čl. 22 odst. 5 druhým pododstavcem. V případě prostředků přidělených z vnitrostátní rezervy nebo z regionálních rezerv v letech 2021 a 2022 se nepoužije třetí pododstavec tohoto odstavce.“

- 8) Článek 36 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy, které režim jednotné platby na plochu používají v roce 2020, tak činí i po 31. prosinci 2020.“;

- b) v odstavci 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Částku vypočtenou pro každý členský stát v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce lze zvýšit nejvýše o 3 % příslušného ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II po odečtení částky, která je výsledkem použití čl. 47 odst. 1 pro příslušný rok. Pokud členský stát takové zvýšení provede, zohlední je Komise při

stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim jednotné platby na plochu podle prvního pododstavce tohoto odstavce. Za tímto účelem členské státy oznámí Komisi do 31. ledna 2018 roční procentní podíly, o které se má částka vypočtená podle odstavce 1 tohoto článku každý kalendářní rok od roku 2018 zvýšit. Do 19. února 2021 členské státy oznámí Komisi roční procentní podíl, o který se má částka vypočítaná podle odstavce 1 tohoto článku zvýšit pro kalendářní roky 2021 a 2022.“

9) Článek 37 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy poskytující přechodnou vnitrostátní podporu v období 2015–2020 mohou rozhodnout, že ji budou poskytovat i v letech 2021 a 2022.“;

b) v odstavci 4 se šestá odrážka nahrazuje tímto:

„— 50 % v roce 2020, 2021 a 2022.“

10) V článku 41 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou do 1. srpna příslušného roku rozhodnout, že poskytnou od následujícího roku roční platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v rámci režimu základní platby uvedeného v kapitole 1 oddílech 1, 2, 3 a 5 nebo v rámci režimu jednotné platby na plochu uvedeného v kapitole 1 oddílu 4 (dále jen „redistributivní platba“). Členské státy mohou toto rozhodnutí přijmout do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022. Členské státy, které již redistributivní platbu používají, mohou přezkoumat své rozhodnutí o poskytnutí takových plateb nebo podrobnosti tohoto režimu do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022.“

Členské státy oznámí každé takové rozhodnutí Komisi do příslušného data uvedeného v prvním pododstavci.“

11) V čl. 42 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy oznámí Komisi procentní podíl uvedený v prvním pododstavci do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022.“

12) V čl. 49 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy poskytující platby v souladu s článkem 48 v kalendářním roce 2020 oznámí Komisi procentní podíl uvedený v prvním pododstavci do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022.“

13) V čl. 51 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Na financování platby pro mladé zemědělce použijí členské státy procentní podíl ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, který nesmí být vyšší než 2 %. Členské státy oznámí odhadovaný procentní podíl potřebný k financování uvedené platby Komisi do 1. srpna 2014. Členské státy oznámí odhadovaný procentní podíl potřebný k financování uvedené platby Komisi pro kalendářní roky 2021 a 2022 do 19. února 2021.“

14) V článku 52 se odstavec 10 nahrazuje tímto:

„10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70 doplňující toto nařízení, pokud jde o opatření, která mají zamezit tomu, aby příjemci dobrovolné podpory vázané na produkci trpěli následky strukturální nerovnováhy na trhu v daném odvětví. Tyto akty v přenesené pravomoci mohou členským státům umožnit rozhodnout, že tuto podporu lze až do roku 2022 vyplácet na základě jednotek objemu produkce, na něž byla dobrovolná podpora vázaná na produkci poskytována v minulém referenčním období.“

15) Článek 53 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje tento pododstavec:

„Členské státy, které do roku podání žádosti 2020 neposkytují dobrovolnou podporu vázanou na produkci, mohou přijmout rozhodnutí v souladu s prvním pododstavcem pro kalendářní rok 2021 do 19. února 2021.“;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy mohou každoročně do 1. srpna přezkoumat své rozhodnutí podle této kapitoly.“

Do 8. února 2020 mohou členské státy rovněž přezkoumat své rozhodnutí podle této kapitoly v rozsahu nezbytném pro zohlednění rozhodnutí o flexibilitě mezi pilíři pro kalendářní rok 2020 přijatého v souladu s článkem 14.

Členské státy do 19. února 2021 pro kalendářní rok 2021 a do 1. srpna 2021 pro kalendářní rok 2022 rozhodnou, zda budou nebo nebudou pokračovat v udělování dobrovolné podpory vázané na produkci pro dotčené roky podání žádosti.

Prostřednictvím přezkumu podle prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce nebo v souladu s oznámení podle třetího pododstavce tohoto odstavce mohou členské státy rozhodnout, že s účinkem od následujícího roku, a v případě kalendářních roků 2020 a 2021 s účinkem od téhož kalendářního roku:

- a) ponechají beze změny, zvýší nebo sníží procentní podíl stanovený v souladu s odstavci 1, 2 a 3, případně v rámci omezení stanovených tamtéž, nebo že ponechají beze změny nebo sníží procentní podíl stanovený v souladu s odstavcem 4;
- b) změni podmínky poskytování podpory;
- c) ukončí poskytování podpory podle této kapitoly.

Členské státy oznámí Komisi každé rozhodnutí týkající se přezkumu podle prvního, druhého a třetího pododstavce tohoto odstavce v příslušné lhůtě stanovené v uvedených pododstavcích. V oznámení rozhodnutí týkajícího se přezkumu podle druhého pododstavce tohoto odstavce se vysvětlí vazba mezi přezkumem a rozhodnutím o flexibilitě mezi pilíři pro rozpočtový rok 2020 přijatým v souladu s článkem 14.“

16) V článku 54 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy oznámí rozhodnutí uvedená v článku 53 Komisi ve lhůtách stanovených v uvedeném článku. S výjimkou rozhodnutí podle čl. 53 odst. 6 čtvrtého pododstavce písm. c) musí oznámení obsahovat informace o dotčených regionech, vybraných druzích zemědělské činnosti nebo odvětvích a výši podpory, která má být poskytnuta. V oznámeních rozhodnutí uvedených v čl. 53 odst. 1 a rozhodnutí uvedených v čl. 53 odst. 6 třetím pododstavci se rovněž pro příslušný rok uvádí procentní podíl vnitrostátního stropu uvedeného v článku 53.“

17) V článku 58 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Částka zvláštní podpory pro bavlnu na způsobilý hektar plochy se pro rok 2020 vypočte tak, že se výnosy uvedené v odstavci 2 vynásobí těmito referenčními částkami:

- Bulharsko: 649,45 EUR,
- Řecko: 234,18 EUR,
- Španělsko: 362,15 EUR,
- Portugalsko: 228,00 EUR.

Částka zvláštní podpory pro bavlnu na způsobilý hektar plochy se pro roky 2021 a 2022 vypočte tak, že se výnosy uvedené v odstavci 2 vynásobí těmito referenčními částkami:

- Bulharsko: 636,13 EUR,
- Řecko: 229,37 EUR,
- Španělsko: 354,73 EUR,
- Portugalsko: 223,32 EUR.“

18) Přílohy II a III se mění v souladu s přílohou III tohoto nařízení.

Článek 10

Změny nařízení (EU) č. 1308/2013

Nařízení (EU) č. 1308/2013 se mění takto:

1) Článek 29 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pracovní programy vypracované pro období od 1. dubna 2021 skončí dne 31. prosince 2022.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Finanční příspěvek Unie na pracovní programy uvedené v odstavci 1 činí pro rok 2020:

- a) 11 098 000 EUR pro Řecko;
- b) 576 000 EUR pro Francii;
- c) 35 991 000 EUR pro Itálii.

Finanční příspěvek Unie na pracovní programy uvedené v odstavci 1 činí pro každý z roků 2021 a 2022:

- a) 10 666 000 EUR pro Řecko;
- b) 554 000 EUR pro Francii;
- c) 34 590 000 EUR pro Itálii.“

2) V čl. 33 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Operační programy, jejichž prodloužení v souladu s nejvýše pětiletou dobou trvání podle prvního pododstavce má být schváleno po 29. prosinci 2020, mohou být prodlouženy pouze do 31. prosince 2022.

Odchylně od prvního pododstavce jsou nové operační programy, které se schválí po 29. prosinci 2020, nejvýše tříleté.“

3) V čl. 55 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce se vnitrostátní programy vypracované pro období od 1. srpna 2019 do 31. července 2022 prodlužují do 31. prosince 2022. Členské státy své vnitrostátní programy upraví tak, aby toto prodloužení zohlednily, a oznámí pozměněné programy Komisi za účelem jejich schválení.“

4) V článku 58 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Finanční částka poskytovaná Uní na podporu organizací producentů uvedenou v odstavci 1 činí v roce 2020 pro Německo 2 277 000 EUR.

Finanční částka poskytovaná Uní na podporu organizací producentů uvedenou v odstavci 1 činí pro každý z roků 2021 a 2022 pro Německo 2 188 000 EUR.“

5) V čl. 62 odst. 3 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Odchylně od prvního pododstavce je platnost povolení udělených v souladu s článkem 64 a čl. 66 odst. 1, jejichž platnost končí v roce 2020, prodloužena do dne 31. prosince 2021.

Na producenty, kteří jsou držiteli povolení v souladu s článkem 64 a čl. 66 odst. 1 tohoto nařízení a jejichž platnost končí v roce 2020, se odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce nevztahují správní sankce podle čl. 89 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013 za předpokladu, že uvědomí příslušné orgány do 28. února 2021 o tom, že nehodlají využít svých povolení a nepřejí si využít prodloužení jejich platnosti podle druhého pododstavce tohoto odstavce.“

6) Článek 68 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„K takovému převodu se přistoupí, pokud uvedení producenti předloží příslušnou žádost před 31. prosincem 2015. Členské státy mohou rozhodnout, že producentům umožní předložit žádost o převedení práv na povolení do 31. prosince 2022.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Doba platnosti povolení udělených podle odstavce 1 je stejná, jako doba platnosti práv na výsadbu uvedených v odstavci 1. Pokud nejsou tato povolení využita, jejich platnost končí nejpozději dne 31. prosince 2018, nebo jestliže členské státy přijaly rozhodnutí uvedené v odst. 1 druhém pododstavci, nejpozději dne 31. prosince 2025.“

7) V hlavě II kapitole III se na konci oddílu 4 doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 167a

Pravidla pro uvádění na trh za účelem zlepšení a stabilizace fungování společného trhu v odvětví olivového oleje

1. Za účelem zlepšení a stabilizace fungování společného trhu v odvětví olivového oleje, včetně oliv, z nichž je získán, mohou producentské členské státy stanovit pravidla pro uvádění na trh s cílem regulovat nabídku.

Tato pravidla musejí být úměrná sledovanému cíli a nesmějí:

- a) se týkat transakcí provedených po prvním uvedení daného produktu na trh;
- b) umožnit určování cen, a to ani orientačních nebo doporučených;
- c) vést k tomu, že příliš vysoký podíl roční produkce nebude k dispozici, ačkoli by jinak k dispozici byl.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 jsou hospodářským subjektům dána na vědomí prostřednictvím zveřejnění jejich úplného znění v úředním tisku dotčeného členského státu.

3. Členské státy informují Komisi o všech rozhodnutích přijatých podle tohoto článku.“

8) V článku 211 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU nepoužijí na vnitrostátní fiskální opatření, prostřednictvím kterých se členské státy rozhodnou odchytil se od obecných daňových pravidel tím, že umožní, aby byl základ daně z příjmu platný pro zemědělce vypočten na základě víceletého období s cílem tento základ během určitého počtu let vyrovnat.“

9) V článku 214a se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V roce 2021 a 2022 může Finsko i nadále poskytovat vnitrostátní podpory podle odstavce 1 za stejných podmínek a ve stejných částkách, jaké schválila Komise pro rok 2020.“

10) Příloha VI se nahrazuje zněním obsaženým v příloze IV tohoto nařízení.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 9 bod 5 (týkající se čl. 25 odst. 11 nařízení (EU) č. 1307/2013) a čl. 10 bod 5 (týkající se čl. 62 odst. 3 nařízení (EU) č. 1308/2013) se použijí ode dne 1. ledna 2020.

Odchylně od prvního odstavce tohoto článku vstupují ustanovení čl. 7 bodu 12, čl. 7 bodu 13 písm. a), čl. 7 bodů 17 a 18 v platnost dnem vstupu v platnost nařízení [EURI]. Ustanovení čl. 7 bodu 12, čl. 7 bodu 13 písm. a), čl. 7 bodů 17 a 18 se použijí ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. prosince 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předseda
M. ROTH

PŘÍLOHA I

Příloha I nařízení (EU) č. 1305/2013 se mění takto:

1) Název se nahrazuje tímto:

„ČÁST PRVNÍ: ROZPIS TÝKAJÍCÍ SE PODPORY UNIE PRO ROZVOJ VENKOVA (2014 AŽ 2020)“.

2) Doplnuje se nový název a tabulka, které znějí:

„ČÁST DRUHÁ: ROZPIS TÝKAJÍCÍ SE PODPORY UNIE PRO ROZVOJ VENKOVA (2021 A 2022).“

(běžné ceny v EUR)

	2021	2022
Belgie	101 120 350	82 800 894
Bulharsko	344 590 304	282 162 644
Česko	316 532 230	259 187 708
Dánsko	92 734 249	75 934 060
Německo	1 334 041 136	1 092 359 738
Estonsko	107 490 074	88 016 648
Irsko	380 590 206	311 640 628
Řecko	680 177 956	556 953 600
Španělsko	1 319 414 366	1 080 382 825
Francie	1 782 336 917	1 459 440 070
Chorvatsko	363 085 794	297 307 401
Itálie	1 648 587 531	1 349 921 375
Kypr	29 029 670	23 770 514
Lotyšsko	143 490 636	117 495 173
Litva	238 747 895	195 495 162
Lucembursko	15 034 338	12 310 644
Maďarsko	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nizozemsko	89 478 781	73 268 369
Rakousko	635 078 708	520 024 752
Polsko	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugalsko	660 145 863	540 550 620
Rumunsko	1 181 006 852	967 049 892
Slovinsko	134 545 025	110 170 192
Slovensko	316 398 138	259 077 909
Finsko	432 993 097	354 549 956
Švédsko	258 769 726	211 889 741
EU 27 celkem	14 750 974 100	12 078 615 700
Technická pomoc	36 969 860	30 272 220
Celkem	14 787 943 960	12 108 887 920“

PŘÍLOHA II

V nařízení (EU) č. 1305/2013 se vkládá následující příloha Ia:

„PŘÍLOHA Ia

ROZDĚLENÍ DODATEČNÝCH ZDROJŮ PODLE ČLENSKÝCH STÁTŮ PODLE ČLÁNKU 58A

(běžné ceny, v EUR)

	2021	2022
Belgie	14 246 948	33 907 737
Bulharsko	59 744 633	142 192 228
Česko	54 879 960	130 614 305
Dánsko	16 078 147	38 265 991
Německo	209 940 765	499 659 020
Estonsko	18 636 494	44 354 855
Irsko	56 130 739	133 591 159
Řecko	108 072 886	257 213 470
Španělsko	212 332 550	505 351 469
Francie	256 456 603	610 366 714
Chorvatsko	59 666 188	142 005 526
Itálie	269 404 179	641 181 947
Kypr	3 390 542	8 069 491
Lotyšsko	24 878 226	59 210 178
Litva	41 393 810	98 517 267
Lucembursko	2 606 635	6 203 790
Maďarsko	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nizozemsko	15 513 719	36 922 650
Rakousko	101 896 221	242 513 006
Polsko	279 494 858	665 197 761
Portugalsko	104 599 747	248 947 399
Rumunsko	204 761 482	487 332 328
Slovinsko	21 684 662	51 609 495
Slovensko	48 286 370	114 921 561
Finsko	61 931 116	147 396 056
Švédsko	44 865 170	106 779 104
Celkem EU-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Technická pomoc (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Celkem	2 387 718 000	5 682 768 840

PŘÍLOHA III

Přílohy II a III nařízení (EU) č. 1307/2013 se mění takto:

1) V příloze II se doplňují nové sloupce, které znějí:

„2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904“

2) V příloze III se doplňují nové sloupce, které znějí:

„2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9“

PŘÍLOHA IV

Příloha VI nařízení (EU) č. 1308/2013 se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA VI

ROZPOČTOVÉ STROPY NA PROGRAMY PODPORY PODLE ČL. 44 ODS. 1

v tis. EUR za rozpočtový rok					
	2014	2015	2016	2017–2020	Od roku 2021
Bulharsko	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Česko	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Německo	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Řecko	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Španělsko	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Francie	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Chorvatsko	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Itálie	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883]
Kypr	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litva	45	45	45	45	43
Lucembursko	588	—	—	—	—
Maďarsko	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Rakousko	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugalsko	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumunsko	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovinsko	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovensko	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Spojené království	120	—	—	—	—“